

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/300/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215210952
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2215210952.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v spore žalobcov: 1/ G. P., B.. XX. XX. XXXX, H. J. U., B. P. XXXX/XX, 2/ G. X., B.. XX. XX. XXXX, H. J. U., B.. L. XXXX/XX, 3/ Y. X., B.. XX. XX. XXXX, H. J. U., B.. L. XXXX/XX, 4/ X. X., B.. XX. XX. XXXX, H. P. XXX, proti žalovanému: DIMARKO REAL, s. r. o., so sídlom Bratislava - Nové Mesto, Nobelova 1499/3, IČO: 47 225 785, zastúpeného spoločnosťou: JUDr. Michal Krutek, s. r. o., so sídlom Trnava, Hlavná 11, IČO: 47 254 581, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaný má nárok voči žalobcom 1/ - 4/ rade na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 9. júna 2015 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorým sa žalobcovia domáhali vydania hnutelných vecí a náhrady škody z titulu bezdôvodného obohatenia. Svoj nárok v žalobe odôvodnili tým, že žalobkyňa 1/ bola pôvodnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré vedie Okresný úrad J. U., katastrálny odbor na LV č. XXX, pre katastrálne územie J. U., obec J. U. ako:

- parc. č. XXXX/X o výmere 433 m², druh pozemku - záhrady
- parc. č. XXXX/X o výmere 145 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria
- parc. č. XXXX/X o výmere 138 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria
- parc. č. XXXX/X o výmere 37 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria
- parc. č. XXXX/X o výmere 18 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria
- parc. č. XXXX/X o výmere 31 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria
- dom súpisné číslo: XXX na parc. č. XXXX/X
- autogaráž súpisné číslo: XXXX na parc. č. XXXX/5
- vedľajšia budova súpisné číslo: XXXX na parc. č. XXXX/X

2. Žalobcovia uviedli, že v dôsledku uzatvorenia zmlúv s nebankovými subjektmi za nápadne nevýhodných podmienok, v tiesni, vedomého zavádzania a zneužitia skutočnosti, že žalobkyňa 1/ neovláda slovenský jazyk, došlo k prevodu vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam na N. W., nar. XX.H. XXXX, bytom Q.B. XXXX/XX, X. - L. X.. Predmetom prevodu v zmysle článku 2 kúpnej zmluvy boli výlučne nehnuteľnosti, teda nie hnutelné a osobné veci žalobkyne 1/. Žalobcovia ďalej uviedli, že žalovaný k sporným nehnuteľnostiam nadobudol vlastnícke práva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27. decembra 2010 od predávajúcej N. W., pričom poukázala na to, že nikto nemôže previesť na tretiu osobu viac práv, aké má. Preto N. W. mohla na žalovaného previesť len tie práva, ktoré sama nadobudla, teda nemohla previesť hnutelné veci, ktoré sa nachádzali v nehnuteľnosti. Žalobcovia poukázali na Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/I36/2014-257 zo dňa 17. februára 2015, žalovaný sa ujal nielen svojich vlastníckych práv k sporným nehnuteľnostiam, ale bez právneho

dôvodu odmieta žalobcom v 1/až 4/ vydať hnuiteľné veci a žalobkyni 1/ uhradiť škodu z neoprávneného obohatenia z titulu zhodnotenia jeho majetku z jej finančných prostriedkov. Žalobca 3/ opakovane osobne aj telefonicky priamo vyzval žalovaného na vydanie neoprávnenne zadržovaného hnuiteľného majetku, avšak žalovaný akékoľvek hnuiteľné veci výslovne odmietol vydať, kládol neprijateľnú podmienku, aby žalobkyňa 1/ vzala späť všetky žaloby a podania proti jeho osobe. Žalobcovia v žalobe uviedli špecifikáciu hnuiteľných vecí neoprávnenne zadržovaných žalovaným, ktorých vydania sa domáhajú takto: 1/ hnuiteľné veci, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne 1/: Chladnička s mrazničkou + boxová mraznička so sklenenými dverami v hodnote 500,00 eur; Drevo na kúrenie 650,00 eur; Prepravky 20 ks 100,00 eur; Elektrický sporák 160,00 eur; Hadica 70,00 eur; Stôl 30,00 eur; Zabíjačkový kotol + hrniec 2 súpravy 300,00 eur; Železné regále 700,00 eur; zateplená búda pre psa 100,00 eur; Dlažby 50,00 eur; 2 q pšenice 30,00 eur; Skriňa s vešiakom 180,00 eur; Vešiak, obrazy, fajčiarsky stôl, stoličky, jedálenský stôl, rohová ľavica, komoda 500,00 eur; Kuchynská linka 150,00 eur; Zaváraniny a zaváraninové fľaše; Elektrické spotrebiče: mixér, robot, elektrický nôž, mlynčeky na kávu 2 x 120,00 eur; Hrniec na varenie mlieka 25,00 eur; Príbory 250,00 eur; Štýlový nábytok obývací 600,00 eur; Sedacia súprava 3+2+1+1, 300,00 eur; Zrkadlo s policou 30,00 eur; Pračka 199,00 eur; Garníže ks 80,00 eur; Záclony 120,00 eur; Televízory 2 ks, 350,00 eur; Lustre 250,00 eur; HIFI súprava 30,00 eur; Periny, paplóny, vankúše 200,00 eur; 2 súpravy z ovčieho rúna 500,00 eur; Obývacia stena, posteľ, stôl na TV 300,00 eur; Sušiak 2ks 20,00 eur; Doska na žehlenie 30,00 eur; Zrkadlá 2 ks 350,00 eur; Kachle na uhlie 20,00 eur; Bicykel 30,00 eur; Radiátory 200,00 eur; Barový pult na pivo 100,00 eur; Bojler-elektrický 180,00 eur; Satelit 30,00 eur; Podlahové vázy 3 ks 150,00 eur; Taniere, poháre, kávové súpravy, džbány, misy, ozdobná keramika 220,00 eur; Pamiatkové predmety po neb. manželovi; Doklady, dokumenty, listiny; šatstvo, obuv, kabelky; Obrusy, dečky 80,00 eur; Sattop boxy 2 ks, ktoré treba bezodkladne vrátiť operátorovi; Spolu: 8.284,00 eur;

2/ hnuiteľné veci, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne 2/: Záhradný nábytok 280,00 eur; 4 ks pneumatík 400,00 eur; Konferenčný stolík 50,00 eur; Písacie stoly 3ks 120,00 eur; Televízor 600,00 eur; šatstvo; Spolu: 1.450 Eur;

3/ hnuiteľné veci, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu 3/: Pracovný stôl 100,00 eur; Nabíjačka na autobatérie 2 ks 300,00 eur; Vŕtačky 4 ks 350,00 eur; Zváračka 40,00 eur; Pneumatiky 320,00 eur; Elektrický kábel na vysoké napätie (380 V) 50 a 350,00 eur; Predlžovač 3 ks 70,00 eur; Elektromotory 3 ks 200,00 eur; Udice na ryby 3 ks 120,00 eur; Skrutky, šróby, klince 120,00 eur; Murárske náradie 250,00 eur; Vodováhy 3 ks 150,00 eur; Píla Festo 120,00 eur; Hadica na polievanie 40,00 eur; Zabíjačková pištoľ 100,00 eur; Bazén + príslušenstvo, motor-pumpa 150,00 eur; Krb + príslušenstvo 400,00 eur; Nafukovací čln + príslušenstvo 380,00 eur; Motorka Pequet 1.500,00 eur; Elektrické radiátory 4 ks - nové 1.150,00 eur; Zateplenie 2.860,00 eur; Rôzne náradia 900,00 eur; Maliarske náradia 250,00 eur; Striekacia pištoľ 40,00 eur; Hojdacia ľavica 60,00 eur; Záhradný nábytok z tvrdého dreva 600,00 eur; Kosačka 150,00 eur; Vodová pumpa s príslušenstvom 250,00 eur; Fúriky 2 ks 60,00 eur; Náradie do záhrady 200,00 eur; Tehly 400 ks 500,00 eur; Šamotové tehly 200 ks 600,00 eur; Rebríky 2 ks 120,00 eur; Postrekovač 3 ks 100,00 eur; železo roxor 50 kg 400,00 eur; Sietovina 150,00 eur; Plechy 100,00 eur; Dosky a hranoly 340,00 eur; Plastové rúry 120,00 eur; Chladnička s mrazničkou 150,00 eur; Motorová píla 250,00 eur; Mlyn na obilie 230,00 eur; Lis na hrozno 80,00 eur; Demižóny 12 ks 300,00 eur; Drvič hrozna 30,00 eur; Plynový sporák 25,00 eur; Váha 30,00 eur; Hadica 70,00 eur; Spolu: 15.215,00 eur;

4/ hnuiteľné veci, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu 4/: Chladnička, 280 eur; Pracovné náradie, 150 eur; Plynový sporák, 170 eur; Kompletná sada kolies do auta, v počte 4 kusy, 1000 eur; Xenónové svetlá, 80 eur; Rozkladacia sedacia súprava, dve kreslá, 280 eur; Domáce kino, 150 eur; Rádioprijímač s Hi-fi, 180 eur; Dve postelne súpravy z ovčieho rúna, 500 eur; Bicykel, 160 eur; Nábytok do záhrady, 320 eur; Detská poschodová posteľ, 240 eur; Dvere so zárubňami v počte 3 kusy, 450 eur; Polystyrén, 5 balíkov, 50 eur; Lepidlo, 6 balíkov, 21 eur; CO bomba, dva kusy, 100 eur; Umývačka riadu, 200 eur; Šatstvo, obuv, 200 eur; Konferenčný stolík, 50 eur; Krb s príslušenstvom, 380 eur; Spolu: 4.961,00 eur.

3. Hodnota hnuiteľných vecí, ktorých vydania sa oprávnene domáhajú žalobcovia 1 až 4/, predstavuje celkovú finančnú čiastku spolu 29.910,00 eur. Ďalej žalobkyňa 1/ uviedla, že na vlastné náklady a náklady svojej rodiny zhodnotila spornú nehnuteľnosť, ktorou sa na jej úkor bezdôvodne obohatil žalovaný a z čoho jej vznikla škoda, ktorú nie je možné fyzicky vrátiť, pretože ide o zvýšenie hodnoty samotnej nehnuteľnosti, ktorú nadobudol do svojho výlučného vlastníctva. V rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je žalovaný pasívne legitimovaný z dôvodu, že jeho majetok sa úkor žalobkyne 1/ neoprávnenne zväčšil s dôrazom na to, že ide objektívne vzniknutý stav ako presun majetkových hodnôt. Aktívne legitimovaným subjektom je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané. Z dôvodu subsidiarity bezdôvodného obohatenia pred náhradou škody ako primárnym právnym inštitútom

sa žalobkyňa 1/ domáha náhrady škody, ktorá je vyčísliteľná v peniazoch. Predmetná nehnuteľnosť bola žalobkyňou zhodnotená takto: Výmena okien na dvoch izbách za plastové okná, 850 eur; Výmena parapiet na celom dome, 240 eur; Vymaľovanie nehnuteľnosti, vytapetovanie, 250 eur; Výmena parkiet v troch izbách, 1100 eur; Výmena dverí, 440 eur; Výmena elektrických svetiel, káblov, elektrických zástrčiek, 280 eur; Zateplenie nehnuteľnosti z dvoch strán, 2 850 eur. Spolu 6.010 eur. Hodnota huteľných vecí a náhrada škody z neoprávneného obohatenia predstavuje finančnú čiastku v celkovej výške 35.920 eur.

4. K žalobe sa dňa 28.08.2015 vyjadril žalovaný, ktorý žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko návrh na začatie konania je značne neurčitý, pretože veci vydania ktorých sa žalobcovia domáhajú sú určené len všeobecne a nie je možná ich bližšia identifikácia. Súčasne poukázal na to, že žalobcovia nijakým spôsobom nepreukázali, že sú vlastníkami huteľných vecí uvedených v žalobe. Uviedol, že žalovaný nemá vo svojej moci žiadnu z vecí, ktoré sa nachádzali alebo nachádzajú v nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXX. Podaním zo 16.09.2015 doplnil svoje vyjadrenie v tom smere, že rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda zo 4. novembra 2009 pod sp. zn. 12C/1/2008, právoplatného 19. novembra 2010, vykonateľného 7. decembra 2010 bolo okrem iného rozhodnuté o povinnosti žalobkyne 1/ vypratáť nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, k. ú J. U.. Súčasne uviedol, že rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30.04.2014 sp. zn. 2T/146/2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trnava zo dňa 17.02.2015 sp. zn. 3To/136/2014 bola žalobkyňa 1/ uznaná vinnou z prečinu neoprávneného zásahu do práv k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, pričom protiprávneho konania sa žalobkyňa 1/ dopustila vo vzťahu vo vzťahu k nehnuteľnosti, v ktorej sa mali nachádzať huteľné veci, ktoré sú predmetom tohto konania. Súčasne poukázal na to, že dňa 11.08.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda pod sp. zn. 1Pv 113/15 na žalobkyňu 1/ obžalobu pre podozrenie z prečinu neoprávneného zásahu do práv k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, pričom protiprávneho konania sa žalobkyňa 1/ mala dopustiť vo vzťahu vo vzťahu k nehnuteľnosti, v ktorej sa mali nachádzať huteľné veci, ktoré sú predmetom tohto konania. Uviedol, že aj napriek týmto skutočnostiam žalobkyňa 1/ neoprávnené užívala nehnuteľnosť až do 25.05.2015.

5. Podaním zo dňa 08.10.2015 (čl. 78 a nasl.) žalobcovia zmenili petit v časti o výške náhrady škody na sumu 40.470 eur. Súčasne namietali titul na vypratanie huteľných vecí, podľa ich názoru rozhodnutia o vypratání nehnuteľnosti totiž priamo zo zákona nemôžu predstavovať právny základ na vypratanie huteľností formou svojpomoci a nepeňažné plnenie vykonať bez exekúcie. Uviedli, že žalovaný použitím svojpomoci a nedodržania vykonania exekúcie v intenciách zákonných ustanovení, sám pre seba privodil protiprávny stav, za ktorý musí znášať následky z titulu spôsobenej škody na majetku žalobcov, ktorá je vyčíslená v peniazoch. Medzi žalovaným a žalobkyňou 1/ nikdy nebola podpísaná žiadna nájomná zmluva, takže akékoľvek návrhy na plnenie z neexistujúcej zmluvy zo strany žalovaného v plnom rozsahu namietajú a považujú ich za irelevantné. Zdôraznili, že žalobkyňa 1/ uschovávala v spornej nehnuteľnosti vzorne dlhé roky všetky listiny, faktúry, šeky, dokonca aj kompletne účtovníctvo a daňové priznania z čias, kedy s nebohým manželom podnikali, avšak, žalovaný jej ich takisto nevydal, všetko zostalo rodinnom dome alebo bolo zrejme už zničené. To sa týka aj vnuka ako žalobcu 4/, ktorý tam býval z dôvodu, aby sa staral o chorú babičku a zabezpečoval jej potrebnú pomoc a opateru. Súčasne v tomto podaní špecifikovali huteľné veci vo vlastníctve žalobcov doplnením roku nadobudnutia. Hodnota huteľných vecí, ktorých vydania sa domáhajú žalobcovia 1/ a 4/, predstavuje celkovú finančnú čiastku spolu 34.460 eur (pôvodne 29.910 eur). A teda hodnota huteľných vecí a náhrada škody z neoprávneného obohatenia predstavuje finančnú čiastku v celkovej výške 40.470 eur.

6. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní konanom dňa 9. septembra 2015 (čl. 63) uviedla, že dochádza k ďalším škodám, nakoľko vznikajú dlhy, či už na užívaní elektrospotrebičov a čo do nákladov spojenými s bývaním. K tomu podporne bolo priložené oznámenie o nevrátení zariadenia (čl. 84), z ktorého je zrejme, že zákazník (?) bol vyzvaný 1.septembra 2015 na vrátenie zariadenia spoločnosti UPC DTH, S. a r.l. V prípade, ak vrátia zariadenie naučtovaná pokuta bude stornovaná. Z pokusu o zmier a vyúčtovacej faktúry (čl. 85, 88 - 91), vyplýva, že za obdobie od 3.októbra 2014 do 16.júna 2015 mala žalobkyňa 1/ na odbernom mieste zhodnom s predmetnou nehnuteľnosťou za spotrebovanú elektrinu vyúčtovanú sumu 697,20 eur s DPH, pričom na preddavkoch zaplatila 275,28 eur, a teda vyúčtovali jej faktúrou nedoplatok vo výške 421,92 eur so splatnosťou k 27.augustu 2015.

7. Žalobkyňa 1/ podaním z 29.októbra 2015 doložila do spisu fotodokumentáciu, ktorou mienila preukazovať existenciu hnutelných vecí.

8. Žalobkyňa 2/ (čl. 109) uviedla, že sporia sa o predmetnú nehnuteľnosť už roky. Raz prišli v noci, doniesli aj podnájomníka. Na to zavolali políciu, potom došiel aj žalovaný okolo 22.00 hod. aj s policajtmí na vypratanie bytu. O 00:30 hod. matku zobrala k sebe. Bolo im doporučené, aby všetky žaloby vzali späť a bude možné vypratanie bytu. Má to aj nahraté na CD tento rozhovor, ktorý prebiehal počas vypratávania. Žalobu nestiahla, veci ostali tam, a nedovolili im vysťahovať sa, prítomný policajt všetkých prítomných poučil, že nikto nič odtiaľ nesmie zobrať. Následne po tom sa vyhrážal žalovaný, že dá ďalšie trestné oznámenie na matku. Je pravda, že si niečo stihla odtiaľ zobrať, ako šatstvo, nejaké lieky, riady a náradie manžela, avšak ostal tam nábytok, šatstvo detí, a ďalšie. Dodala, že mali v dome aj dvoch psov, tých však žalovaný uložil do útulku vo P. T.. Pri vynášaní vecí z nehnuteľnosti, aj na druhý deň, boli tam dvaja jej synovia s dvoma kamarátmi, aj ona, zdržali sa tam hodinu a pol. V deň, keď odviezli matku si zobrali z domu možno len jedno tričko, nejaké lieky, ktoré užívala, a nie všetky lieky. Deň predtým vysťahovaním nič nebrali. Na otázku z akého obdobia sú vyhotovené fotografie, uviedla, že sú to staré fotky, neboli vyhotovené z deň vysťahovania. Ďalej uviedla, že žalovaný bol prítomný pri vysťahovaní a má fotografie, čo všetky veci fotil toho dňa. Všetko ofotili, aj špajzu, či vonku to si nepamätá, ani pivnicu. Prítomní policajti nefotili, len ich poučili, aby nemenili zámok. Na otázku kto vysťahoval žalobkyňu v 1.rade, uviedla, že nevysťahoval ju nikto, oni ju len odvedli z domu, brali ju k nej. Na otázku kto vykonal vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, uviedla, že „akože kto vypratá“, zobrali si zopár vecí. Na otázku či vie preukázať nadobudnutie hnutelných vecí, ktoré by mali byť v dome, uviedla, že sú to niekoľkoročné veci, nemá k nim papiere, preto predložila fotky, a označila svedkov, v dome ostali aj potvrdenia o nákupe týchto vecí, pretože otec podnikal a teda tieto papiere boli v jeho účtovníctve, ktoré je uložené v pivnici, ďalšie v písacom stole. Na otázku či boli veci ktoré sú uvedené v účtovníctve jej otca v dome, uviedla, že nie, nakoľko dedičstvo po jej otcovi bolo ukončené ako bezmajetné. Na otázku z akého titulu si uplatňuje vlastnícke právo k veciam, ktoré patrili zosnulému a ktoré následne podľa neboli predmetom dedičského konania, pretože konanie bolo zastavené z dôvodu nezistenia majetku, resp. pre nepatrený majetok, uviedla, že nebol otec bezmajetný, súdil sa o ten dom. Na otázku aká bola hodnota majetku záhadného nábytku nakúpeného v roku 2000, uviedla, že okolo 300 Eur - nadobúdacia hodnota. Na otázku do koľkých áut naložili veci keď ich odsťahovali, uviedla, že do jedného potom sa opravila, že do dvoch. Tieto autá vykonal naloženie a vyloženie vecí 2-3 razy.

9. Z výsluchu svedka Y. I. súd zistil, že býva v susednom dome a žalobkyňa 1/ je jeho teta. K veci uviedol, že žalobcovia nechali veci v dome, že nemôžu ich zobrať, vymenili im zámky, pár krát sa snažili zobrať niečo. Nepozná tých chlapov, čo tam prišli, nie je to rodina, preto zavolať sesternici, že vykladajú nejaké veci, či môžu alebo nie, bolo to začiatkom jesene, keď si dobre pamätá. Na jar, keď odišli žalobcovia z domu, zobrali si len nejaké šatstvo, ostatné nechali v dome. Videl, že tí cudzí chlapi raz nakladali 1,5 vreca jačmeňa, 15 kg krmivo pre psa, keď sa pýtal, že čo robia, povedali mu, že je to ich. Na druhý raz ich videl, že berú palivové drevo, ešte on pomáhal žalobkyňi narezať drevo, a títo cudzí veselo nakladajú to drevo do tranzita. Auto bolo plné. Odhaduje že 2 až 3 kubíkov dreva. Potom prišli ešte raz, auto mali vo dvore, kapota otvorená, hneď volal sesternici, potom došli aj policajti, vtedy nezobrali nič. Čo vie, tak dom je zamknutý, z rodiny nikto nemá kľúč. Má za to, že čo sú veci v dome, im nepatria, a nemajú čo odvážať. Na otázku či má vedomosť o tom, že od času keď sa odsťahovala pani P., či niekto niečo zobral, uviedol svedok, že len to čo uviedol pred chvíľou. Či niekto ešte aj z rodiny zobral veci, k tomu uviedol, že nevidel, len keď sa niekto motal cudzí vo dvore, tak zavolať sesternicu. Na otázku či bol tam osobne, keď tam bola polícia, uviedol, že áno, dodal, že keď brali tú pšenicu, to nehlásil nikomu, len pre takú malú vec, videl, že brali drevo, vtedy volal sesternicu, a prišla aj polícia.

10. Právny zástupca žalovaného pripomenul, že vykonateľným rozhodnutím bola žalobkyňa 1/ povinná vypratať danú nehnuteľnosť a tiež, že bola právoplatne odsúdená za neoprávnený zásah do práv domu a nebytového priestoru, týkajúcej sa predmetnej nehnuteľnosti. Tiež uviedol, že žalobcovia neuhradili žiadne náhradné nájomné za užívanie nehnuteľnosti a dodal, že žalobcovia dobrovoľne odišli z predmetnej nehnuteľnosti. Dodal, že žaloba je neurčitá, nie je možné z neho identifikovať o čo sa jedná, teda rozhodnutie súdu, ktoré by vo svojom výroku obsiahlo veci tak, ako sú vedené v žalobe, by bolo nevykonateľné, a to z dôvodu neurčitosti. Zároveň uviedol, že žalobcovia nijakým spôsobom nepreukázali existenciu svojho vlastníckeho alebo iného práva k žalovaným veciam.

11. Rozsudkom zo dňa 05.02.2016, č. k. 14C/300/2015-141 súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcov 1/ až 4/ na náhradu trov konania žalovaného. Predmetný rozsudok napadli žalobcovia odvolaním, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom zo dňa 16.01.2018, č. k. 25Co/7/2017-227 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

12. S poukazom na závery odvolacieho súdu, tunajší súd uznesením zo dňa 05.04.2018, č. k. 14C/300/2015-239 vyzval žalobcov na odstránenie väd podania pod následkom jeho odmietnutia. Súd žalobcov žiadal, aby svoje podanie doplnili o označenie kto je žalovaným v predmetnej veci, uviedli, či si svojim žalobným návrhom uplatňujú vydanie vecí, náhradu škody alebo si uplatňujú obe nároky súčasne, konkretizovali hnutelné veci, ktoré majú byť vydané spôsobom, aby bola vylúčená ich zámena s vecami inými a uviedli žalobný návrh tak, aby bol určitý, zrozumiteľný a materiálne vykonateľný.

13. Podaním doručeným tunajšiemu súdu žalobcovia doplnili podanie, pričom ako žalovaného uviedli obchodnú spoločnosť DIMARKO REAL, s.r.o., so sídlom Bratislava - Nové Mesto, Nobelova 1499/3, IČO: 47 225 785. Súčasne uviedli, že v žalobnom návrhu zo dňa 09.06.2015 si žalobcovia 1/ až 4/ uplatnili vydanie hnutelných vecí a ako alternatívu finančnú náhradu pre prípad nemožnosti vydania vecí. Súčasne doplnili špecifikáciu hnutelných vecí, ktoré majú byť predmetom vydania o ich finančné ohodnotenie a navrhli, aby súd žalobkyni 1/ priznal voči žalovanému zaplataenie sumy 18.844,00 eur s príslušenstvom, žalobkyni 2/ priznal voči žalovanému zaplataenie sumy 1.450,00 eur s príslušenstvom, žalobcovi 3/ priznal voči žalovanému zaplataenie sumy 15.215,00 eur s príslušenstvom a žalobcovi 4/ priznal voči žalovanému zaplataenie sumy 4.961,00 eur s príslušenstvom. K podaniu priložili 69 kusov fotografií z rodinného albumu žalobcov, ktoré majú preukázať existenciu hnutelných vecí.

14. K doplneniu žaloby sa vyjadril žalovaný podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.10.2018, v ktorom uviedol, že zo žalobcami predloženého rozsiahleho zoznamu hnutelných vecí nie je zrejmé, že by títo si splnili povinnosť individualizácie hnutelných vecí, ktorá by ich vedela jednoznačne odlišiť od iných hnutelných vecí a súčasne zo žalobcami predložených fotografií nie je zrejmé, či sa uvedené veci nachádzali v predmetnej nehnuteľnosti v čase jej dobrovoľného opustenia žalobcami. Žalovaný súčasne poukázal na to, že nie je zrejmé, ako došlo k vyčísleniu hodnoty jednotlivých hnutelných vecí, sumy boli jednostranne zvolené žalobcami, pričom tieto nie sú reálnymi hodnotami predmetných hnutelných vecí. Žalobcovia taktiež nepreukázali, že by došlo k zhodnoteniu predmetnej nehnuteľnosti v rozsahu 6 100,00 eur. Žalovaný poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/146/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/136/2014, ktorým bola žalobkyňa 1/ právoplatne uznaná vinnou pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmieneným odkladom na 18 mesiacov, ako aj rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/121/2015, ktorým bola žalobkyňa 1/ právoplatne uznaná vinnou pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a štyri mesiace. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/121/2015, žalobkyňa 1/ predmetné nehnuteľnosti užívala od 07.12.2010 do júna 2015 napriek tomu, že v uvedenom období nemala nielen žalobkyňa 1/ ale ani ostatní žalobcovia žiaden právny titul na užívanie predmetných nehnuteľností. Napriek uvedenej skutočnosti, žalobcovia do týchto nehnuteľností umiestnili neidentifikovateľné hnutelné veci, tieto v nej uskladnili, túto nehnuteľnosť užívali a bývali v nej. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

15. Žalobcovia vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.02.2019 uviedli, že žalobu v časti o vydanie hnutelných vecí berú späť a naďalej trvajú na tom, aby súd rozhodoval výlučne o finančnej náhrade, čo odôvodnili tým že podľa vlastných opakovaných vyjadrení žalovaného tento predmetné hnutelné veci nemá a z dôvodu neoprávneného nakladania s nimi zo strany žalovaného už neexistujú, takže ich naturálna reštitúcia je v tomto čase už nemožná. Mesto J. U. žalobkyni 1/ prideliť sociálny byt, do tohto holobytu jej rodina za spoločného prispenia finančných prostriedkov kúpila úplne všetko, čo potrebovala pre zabezpečenie svojich základných životných potrieb. Hnutelné veci u žalovaného preukazujú aj fotografie Realitnej kancelárie, ktoré boli za účelom predaja rodinného domu predložené priamo žalovaným a sú na nich vyfotené hnutelnosti, ktoré predstavovali vlastníctvo žalobcov v 1/ až 4/. Z uvedeného takisto vyplýva, že žalovaný sa na úkor žalobcov neoprávnene obohatil tým, že nehnuteľnosť prostredníctvom realitnej kancelárie predával nie ako holodom, ale spolu s hnutelnými vecami, ktoré sa

v ňom nachádzali, čiže za tieto hnutelnosti, ktoré boli pre neho cudzím majetkom, získal od kupujúceho finančné prostriedky, takže peňažnú náhradu za ich scudzenie vo svoj vlastný prospech má z čoho žalobcom zaplatiť" a je to voči nemu aj spravodlivé rozhodnúť o zaplatení pravým vlastníkom. Navyše žalobcovia zdôraznili, že fotografie hnutelnosti, nachádzajúcich sa v rodinnom dome ktoré za účelom preukázania ich existencie a vlastníctva k nim predložili súdu žalobcovia v 1/ až 4/, sú identické s tými, ktoré predložili žalovaný Realitnej kancelárii za účelom predaja, takže nie je možné ich existenciu v čase, kedy žalobkyňa v 1. rade už bola dávno vyst'ahovaná, nijakým spôsobom spochybníť a ani vyvrátiť", pretože v tomto prípade ide o priame dôkazy, ktoré sú nenapadnuteľné, vierohodné a nie je možné na ne aplikovať žiadnu rozumovú pochybnosť. Žalobcovia navrhli rozšíriť aj okruh žalovaných, keď spoločne so žalovaným: DIMARKO REAL, s.r.o. žiadali žalovať aj T. R., B. XX. XX. XXXX, nakoľko žalovaný sa stal vlastníkom nehnuteľností odo dňa 16.07.2014, avšak aj predtým, aj v následnom čase vystupoval ako vlastník T. R., ktorý je konateľom predmetnej spoločnosti. Uvedli, že vyjadrenie žalovaného, výsluchy príslušníkov policajného zboru a ani výsluch bývalej právnej zástupkyne žalobcov, takisto ani predložená fotodokumentácia žalobcov, vložená do spisu, nie sú spôsobilé konkretizovať veci, ktorých sa žaloba týka, je treba považovať za účelové a irelevantné, pretože jednoducho stačí posúdiť a priložiť k sebe na porovnanie fotografie vložené žalobcami a fotografie poskytnuté žalovaným Realitnej kancelárii za účelom predaja nehnuteľnosti, ktorá je zariadená hnutelným majetkom vo vlastníctve žalobcov a je preukázané, že sa jedná o identické hnutelnosti, ktoré žalovaný nemá v neoprávnenej držbe z toho dôvodu, že ich scudzil. Žalobcovia majú za to, že s dlhým odstupom času by nebolo od nich spravodlivé požadovať doklady o ich nadobudnutí, ich individualizácia vyplýva z jednotlivých fotografií, takže nie je možné si ich zameniť s inou vecou, až tak abstrahovať nie je možné, pretože je ich možné rozoznať od iného druhu s tým, že ich upresnenie sa môže dosiahnuť výpoveďami žalobcov a svedkov, ktorí ich vlastnými zmyslami vnímali.

16. Žalobcovia v záverečnej reči uvedli, že v prejednávacom prípade sa jednalo o nárok na vydanie vecí, ktoré boli vyšpecifikované pre každého zo žalobcov samostatne. Žalobcovia však museli žalobu v tejto časti vziať späť, nakoľko na základe vyjadrenia žalovaného ten už tieto veci nemá a teda neexistujú. Preto žiadali peňažnú náhradu škody. Uvedli, že žalobkyňa 1/ odkladala všetky bloky, potvrdenia a doklady o kúpe všetkých hnutelných vecí, ktoré boli zakúpené do rodinného domu a mala ich prehľadne uložené v krabiciach v priestoroch pivnice. Tieto všetky dokumenty spolu s ostatnými však žalovaný ako neupotrebitelné a ekonomicky nevyužiteľné veci zničil a zlikvidoval, čím rodine znemožnil predložiť uvedené listiny súdu ako priame dôkazy a k vypočutiu svedkov ako ďalšieho priameho dôkazu súd nepristúpil a vykonanie tohto dôkazu zamietol. Uvedli, že súdu predložili listinné dôkazy o existencii hnutelných vecí v rodinnom dome tak, ako sú uvedené v žalobnom návrhu, a to fotografie, na ktorých je presný dátum ich vyhotovenia, rovnako aj skutočnosť, že v predmetnej nehnuteľnosti býval aj žalobca 4/ so svojou manželkou v čase jej gravidity a následne ako rodina s dieťaťom a kompletným zariadením detskej izby a izby jeho rodičov. Poukázali na to, že súd prvej inštancie mal vykonať dokazovanie tým, že mal porovnať fotografie urobené v minulosti samotnými žalobcami 1/ až 4/ s fotografiami, ktoré samotný žalovaný predložil realitnej kancelárii za účelom predaja rodinného domu, ktorý predávali aj so zariadením - teda s hnutelnými vecami, ktoré neboli ich vlastníctvom, ale naopak predstavovali výlučné vlastníctvo žalobcov 1/ a 4/. Zdôraznili, žalobkyňa 1/ bola nútená zanechať celý svoj hnutelný majetok v rodinnom dome a za pomoci a prispenia rodiny si musela kúpiť a zabezpečiť kompletne nové zariadenie s príslušenstvom do nájomného bytu, a to vrátane bielej techniky. Žalobcovia uvedli, že naďalej trvajú na vypočutí svedkov, z ktorých výpovedí je možné ustáliť nezameniteľnosť vecí, o ktorých existuje fotodokumentácia zo strany žalobcov a realitnej kancelárie. Uvedli, že stav, kedy uvedené hnutelné veci už nie je možné vydať, vznikol výslovným zavinením žalovaného, ktorý ich zničil a scudzil, za čo musí niesť zodpovednosť formou kompenzačnej finančnej náhrady v súlade so žalobným návrhom.

17. V záverečnej reči žalovaný vzniesol námietku premlčania, uviedol, že uplynula objektívna ako aj subjektívna premlčacia lehota, nakoľko pôvodná žaloba bola podaná proti Marekovi Gräffingerovi ako fyzickej osobe a nie obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL, s. r. o. Vo vzťahu k žalobcami uvedenom rozsiahlom zozname hnutelných vecí uviedol, že nie je zrejmé, že by si žalobcovia splnili povinnosť individualizácie nimi požadovaných hnutelných vecí, ktorá by ich vedela jednoznačne odlišiť od iných hnutelných vecí, či už žalovaného alebo aktuálneho vlastníka nehnuteľnosti. Súčasne uviedol, že zo žalobcami predložených dôkazov nie je zrejmé, ako došlo k vyčísleniu hodnoty jednotlivých hnutelných vecí, pričom z dôvodu nepredloženia akýchkoľvek relevantných dôkazov je zrejmé, že predmetné sumy hnutelných vecí boli len jednostranne zvolené žalobcami a nie sú tak reálnymi hodnotami hnutelných

vecí. S poukazom na vyššie uvedené tak žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu voči žalobcom náhradu trov konania v plnom rozsahu.

18. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne 2/, svedka, ako aj oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov, a to najmä: výpisom z listu vlastníctva č. XXX (čl. 9-12, 54-55), uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Obdo 43/2013 z 3.júna 2014 (čl. 13-26), rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/87/2013-212 zo 14.mája 2013 (čl. 27-35), potvrdením OO PZ z 27.júna 2015 (čl. 61), rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/1/2008-135 zo 4.novembra 2009 (čl. 69-72, detto 97 - 103) potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 23.septembra 2010 (čl. 104-107), oznámením o uložení zaistenej veci do úschovy (čl. 83), oznámením o nevrátení zariadenia (čl. 84), pokusom o zmier a vyúčtovacou faktúrou (čl. 85, 88-91), priestupkovým spisom č. ORPZ-DS-OPP3-557/2015-P, doplnením žaloby 17.05.2018 (čl. 243), Fotodokumentáciu, vyjadrením žalovaného z 19.10.2018 (čl. 324 + námietka premlčania), podaním z 21.01.2019 (čl. 363) záverečnými rečami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, vyjadrením účastníkov konania a výsluchom svedka, po ich vyhodnotení jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti ustálil nasledovný skutkový stav podstatný pre rozhodnutie súdu vo veci:

19. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX (čl. 9 - 12, 54 - 55) k. ú. J. U. je zrejmé z údajov k 20. marcu 2012, že žalovaný, ako fyzická osoba nadobudla vlastníctvo k nehnuteľnosti kúpnu zmluvou, pričom nové vlastníctvo bolo zavkladované pod č. P-XXXX/XX z 13. januára 2011. Tiež k vlastníctvu sú uvedené dve poznámky: 1/ návrh na začatie konania vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 4C/399/2010 z 13. decembra 2010; 2/ predbežné opatrenie o uložení zákazu nakladania s nehnuteľnosťami, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 5Cb/22/2011. Z údajov k 8. júnu 2015 (čl. 11), ako aj k 9. septembru 2015 (čl. 54) je zrejmé, že spoločnosť Dimarko Real s.r.o. nadobudla vlastníctvo k nehnuteľnosti kúpnu zmluvou, pričom nové vlastníctvo bolo zavkladované pod č. P-XXXX/XX zmluvou zo 16. júna 2014. K vlastníctvu je uvedená poznámka: návrh o vyslovenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy.

20. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Obdo 43/2013 z 3. júna 2014 (čl. 13-26) vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 14. mája 2013 č. k. 21Cob/87/2013-212 a rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 12. októbra 2012 č. k. 4C/399/2010-160 boli zrušené a vec vrátená Okresnému súde Dunajská Streda na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že došlo k procesnej vade, odňatiu možnosti konať pred súdom. Z rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/87/2013-212 zo 14.mája 2013 (čl. 27 - 35) vyplýva, že vo veci vyslovenia neplatnosti právnych úkonov a určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý žalobu žalobkyne 1/ zamietol. Ako však bolo vyššie uvedené obe rozhodnutia boli dovolacím súdom zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Lustráciou tunajšieho súdu bolo zistené, že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/399/2010 súd opätovne rozhodol a to rozsudkom zo dňa 26.01.2018, č. k. 4C/399/20110-481, tak že žalobu zamietol. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 24.04.2018.

21. Z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/1/2008-135 zo 4. novembra 2009 (čl. 69-72, detto 97-103) vo veci vypratania nehnuteľnosti, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 23. septembra 2010 (čl. 104 - 107) vyplýva, že N. W. ako žalobkyňa podala 3. marca 2008 návrh na vypratanie nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXX, k.ú. J. U., nakoľko bola vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy z 1. októbra 2007, pričom nehnuteľnosť neoprávnene užívali pani P. s manželom (tu žalobkyňa 1/). Uvedeným rozsudkom bola žalobkyňa 1/ a jej vtedy ešte žijúcemu manželovi uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosti vedené Správou katastra J. U. na liste vlastníctva č. XXX v kat. úz. J. U., a to parcelu č. XXXX/X záhrady vo výmere 433 m², parcelu č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 145 m², parcelu č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 138 m², parcelu č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 37 m², parcelu č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 18 m², parcelu č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 31 m² a stavby na nich stojace - dom súp. č. XXX na parcele č. XXXX/X, vedľajšia stavba súp. č. XXXX na parcele XXXX/X a autogaráž súp. č. XXXX na parcele č. XXXX/X, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. novembra 2010 a vykonateľnosť 7. decembra 2010. Aj napriek skutočnosti, že rozsudok o vypratání nehnuteľnosti nadobudol vykonateľnosť dňom 07.12.2010, žalobkyňa 1/ predmetnú nehnuteľnosť užívala bez právneho dôvodu až do 25.05.2015.

22. Žalobkyňa 1/ podaním z 29. októbra 2015 doložila do spisu fotodokumentáciu, ktorou preukazovala existenciu huteľných vecí. Na margo predmetných fotografií žalobkyňa 2/ na pojednávaní konanom dňa 04.11.2015 uviedla, že sú to staré fotky, neboli vyhotovené v deň vystaňovania. Ďalej uviedla, že žalovaný bol prítomný pri vystaňovaní a má fotografie, čo všetky veci fotil toho dňa. Súd na tomto mieste poznamenáva, že fotografie založené do spisu sú všeobecného charakteru, zachytávajú rodinné momenty.

23. Na základe uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 05.04.2018, č. k. 14C/300/2015-239 boli s poukazom na závery odvolacieho súdu, žalobcovia 1/ až 4/ vyzvaný na opravu a doplnenie žalobného návrhu, spočívajúce v presnej identifikácii žalobcu, konkretizovanie huteľných vecí, ktoré majú byť vydané spôsobom, aby bola vylúčená ich zámena s inými vecami ako aj uvedenie určitého, zrozumiteľného a materiálne vykonateľného petitu.

24. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.05.2018 žalobcovia odstránili vady žaloby tak, že za žalovaného označili obchodnú spoločnosť DIMARKO REAL, s.r.o., IČO: 47 225 785 so sídlom Nobelova 1499/3, Bratislava - Nové Mesto, súčasne doplnili špecifikáciu huteľných vecí, ktoré majú byť predmetom vydania o ich cenové ohodnotenie a predložili súdu alternatívny petit, ktorým sa domáhali zaplataenia peňažného nároku titulom náhrady škody v prípade, ak veci, ktoré majú byť predmetom vydania už neexistujú. Súčasne do spisu doložili ďalšiu fotodokumentáciu, ktorá mala identifikovať huteľné veci, ktoré majú byť žalovaným vydané.

25. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.02.2019 uviedli, že žalobu v časti o vydanie huteľných vecí berú späť a naďalej trvajú na tom, aby súd rozhodoval výlučne o finančnej náhrade, čo odôvodnili tým že podľa vlastných opakovaných vyjadrení žalovaného tento predmetné huteľné veci nemá a z dôvodu neoprávneného nakladania s nimi zo strany žalovaného už neexistujú, takže ich naturálna reštitúcia je v tomto čase už nemožná. Uznesením zo dňa 29.03.2019, č. k. 14C/300/2015 - 358 konanie o vydanie huteľných vecí zastavil a v ďalšom konal o peňažnom nároku titulom náhrady škody, ktorý žalobcovia dôvodili tým, že podľa vlastných opakovaných vyjadrení žalovaného tento predmetné huteľné veci nemá a z dôvodu neoprávneného nakladania s nimi zo strany žalovaného už neexistujú, takže ich naturálna reštitúcia je v tomto čase už nemožná.

26. Podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

27. Podľa ust. § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. (2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

28. Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

29. Podľa ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

30. Podľa ustanovenia § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

31. Podľa ustanovenia § 423 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

32. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

33. Podľa ust. § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

34. Podľa ust. § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

35. Žaloba v zmysle ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. žaloba na vydanie veci (vindikačná, resp. reivindikačná žaloba) je žaloba, ktorou sa vlastník hmotnej veci (či už ide o osobu fyzickú, alebo právnickú) domáha ochrany proti tomu, kto mu ju neprávom, t.j. bez právneho dôvodu, zadržáva, zbavuje tak vlastníka možnosti výkonu vlastníckeho práva a zároveň mu odmieta vec vydať. Pre vindikačnú žalobu vo všeobecnosti platí, že sa ňou vlastník veci domáha od toho, kto túto vec neoprávnene zadržáva, aby mu ju vydal do jeho (vlastníckej) moci, pričom podmienky úspešnosti vindikačnej žaloby sú nasledovné: a) vec sa nenachádza vo faktickej moci vlastníka, ale v moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať, b) žalovaný má vec u seba, a preto má možnosť vec vydať vlastníkovi, c) predmetom žaloby je vec, o vydanie ktorej sa žiada; musí byť individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od iných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu (v prípade nehnuteľnosti je potrebné predložiť výpis z katastra nehnuteľností), d) žalovaný vec zadržáva protiprávne, t. j. bez existencie záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (napr. na základe zmluvy o výpožičke, nájomnej zmluvy a pod.); po zániku obligačného vzťahu je vindikačná žaloba prípustná, e) vlastník musí preukázať existenciu vlastníckeho práva, oprávnenej držby alebo detencie k veci, o vydanie ktorej žiada.

36. Základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby na vydanie veci - vindikačnej žaloby v súlade už s vyššie uvedeným je tak preukázanie vlastníckeho práva k huteľným veciam, ktoré žalobcovia žiadajú vydať, resp. musia preukázať, že nastali skutočnosti, na ktoré právo viaže nadobudnutie vlastníctva, a musí byť splnená aj druhá podmienka, že vec sa neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka, a táto osoba predmetnú vec odmieta vydať, teda bráni vlastníkovi vo výkone jeho vlastníckeho práva. Takýto stav musí existovať a byť preukázaný v čase rozhodovania súdu a vyhlasovania rozsudku. Ak by odpadla základná podmienka vindikačnej žaloby - jej predmet, vlastník by sa mohol domáhať náhrady škody, takže by už šlo o obligačno-právny vzťah s poukazom na ustanovenie § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetom žaloby musí byť vec, ktorá je individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od iných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu. Súdna prax v tejto súvislosti vychádza z toho, že od žalobcu nemožno vždy žiadať, aby vec, ktorej vydania sa domáha, popísal spôsobom, ktorý by ju odlíšil od všetkých existujúcich vecí rovnakého druhu. Postačí, ak ju popíše všeobecnejšie. Pokiaľ by žalovaný tvrdil, že má v držbe (detencii) viac vecí, ktoré by zodpovedali takto špecifikovanej veci, bolo by na ňom ohľadne tohto tvrdenia dôkazné bremeno; v prípade, že by v konaní vyšlo najavo, že to tak skutočne je, musel by žalobca popis vecí upresniť. Žalobca má povinnosť čo najbližšie konkretizovať huteľné veci, ktorých vydania sa domáha, prípadne aj doplniť ich označenie.

37. Ak by odpadla základná podmienka vindikačnej žaloby - jej predmet - v dôsledku zničenia, odcudzenia, resp. spotrebovania veci, vlastník by sa mohol domáhať náhrady škody, takže by išlo o obligačnoprávny vzťah. Porušovateľovi vlastníckeho práva už potom vzniká zodpovednosť povinnosť na náhradu škody (viď napr. Občiansky zákonník, Komentár, Y. U. a kolektív, V. vydanie, EUROUNION, 2005, str.180; Občiansky zákonník, Stručný komentár, L. P. a kolektív, N., 2008, str. 264).

38. Ak totiž vec už neexistuje, zaniká aj vlastníctvo k nej a vlastník sa môže domáhať ochrany zaniknutého vlastníckeho práva. V tomto prípade sa môže domáhať reparácie vznikutej ujmy, teda náhrady škody (viď Y. U., Ochrana vlastníctví a držby v Občianskom zákonníku, 2. doplnené vydanie, C.H.BECK, 2005, str. 55-56).

39. Predmetom konania v prejednávanej spore bola žaloba o vydanie huteľných vecí, pričom žalobca sa v žalobe eventuálne domáhal zaplataenia finančnej náhrady za tieto veci v sume 34.460 eur (pôvodne 29.910 eur) pre prípad, že by tieto veci nebolo možné vydať počas konania. Neskôr žalobcovia netrvali na vydaní vecí a žiadali priznať voči žalovanému žalobkyni 1/ zaplataenie sumy 18.844,00 eur s príslušenstvom, žalobkyni 2/ zaplataenie sumy 1.450,00 eur s príslušenstvom, žalobcovi 3/ zaplataenie sumy 15.215,00 eur s príslušenstvom a žalobcovi 4/ zaplataenie sumy 4.961,00 eur s príslušenstvom, teda spolu v celkovej výške 40.470 eur.

40. Škoda je chápaná ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii.

41. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka predstavuje právnu úpravu všeobecnej zodpovednosti za škodu, ktorá postihuje všetky vzťahy tejto zodpovednosti, pokiaľ nie sú predmetom právnej úpravy v osobitných ustanoveniach Občianskeho zákonníka alebo v ustanoveniach iného zákona tvoriaceho súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky. Všeobecnú zodpovednosť za náhradu škody je možné charakterizovať ako subjektívnu zodpovednosť s predpokladaným zavinením škodcu. To znamená, že dôkazné bremeno spočíva v povinnosti preukázať, že škodu spôsobil škodca (žalovaný), existencia škody a jej výška zaťažuje poškodeného (žalobcu). O všeobecnú zodpovednosť podľa občianskeho zákonníka pôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tieto predpoklady: a) vznik škody, b) protiprávnosť konania, c) zavinenie škodcu (ktoré je podľa zákona predpokladané) a d) príčinná súvislosť medzi škodou a konaním. Za protiprávne konanie ako predpoklad zodpovednosti za škodu je označované konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, teda konanie, ktoré porušuje hmotnoprávne vzťahy. Ide o prejav ľudskej vôle (úkon), či už komisiívny alebo omisiívny, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie a vznik škody boli v logickom slede, teda, aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať.

42. Podľa ust. § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

43. Podľa ust. § 191 ods. 2 Civilného sporového poriadku vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

44. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

45. Podľa ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

46. Podľa ustanovenia § 132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

47. Podľa ustanovenia § 185 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

48. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

49. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) rozumíme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie účastníka. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi,

na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

50. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXX, pre katastrálne územie J. U., obec J. U. vlastnila žalobkyňa 1/. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/1/2008-135 zo 4. novembra 2009, právoplatného 19. novembra 2010 a vykonateľného 7. decembra 2010 bola žalobkyňa 1/ uložená povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť. Výzvou zo 6. decembra 2010 bola žalobkyňa vyzvaná na vypratanie nehnuteľnosti a to do 12. decembra 2010. K faktickému odsťahovaniu sa žalobkyne 1/ došlo až v roku 2015, t.j. žalobkyňa 1/ skoro päť rokov užívala predmetnú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu.

51. Žalobcovia sa žalobou pôvodne domáhali vydania vecí, ktoré mali byť v ich vlastníctve a v čase vystaňovania žalobkyne 1/ z nehnuteľnosti sa v predmetnej nehnuteľnosti mali aj nachádzať. Pre takúto vindikačnú, resp. reivindikačnú žalobu platí, že sa ňou vlastníci vecí domáha od toho, kto túto vec neoprávnenne zadržiava, aby mu ju vydal, k čomu musí byť preukázané, že vec sa nenachádza vo faktickej moci vlastníka, ale v moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať, žalovaný má vec u seba, a preto má možnosť vec vydať vlastníkovi, predmetom žaloby ako vec, o vydanie ktorej sa žiada musí byť individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od iných vecí, žalovaný vec zadržiava protiprávne, t. j. bez existencie záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a vlastníci musí preukázať existenciu vlastníckeho práva, oprávnenej držby alebo detencie k veci, o vydanie ktorej žiada. Práve z uvedeného dôvodu súd vyzval žalobcov na presnú identifikáciu vecí, ktoré majú byť predmetom vydania, ako aj preukázanie vlastníckeho práva k týmto veciam.

52. Následne žalobcovia zmenili petit žaloby a s poukazom na skutočnosť, že na základe tvrdení žalovaného, že veci, ktoré majú byť predmetom vydania neexistujú, žiadali peňažný nárok titulom náhrady škody.

53. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca. To vyplýva predovšetkým z dispozičného princípu sporového konania. Žalobný nárok sa vo všeobecnosti skladá z dvoch zložiek. Prvou je substancovanie skutkového deja a druhou je žalobný návrh - petit, ktorý je pre súd záväzný. Žalobcovia v žalobe uvádzali, že sú vlastníkami vymenovaných vecí, ktorých vydania sa domáhajú, resp. ich peňažnej náhrady. Tento žalobný návrh bol pre súd záväzný, a to nielen čo do výroku rozsudku pre prípad úspechu žalobcov, ale i čo do predmetu dokazovania. S predmetom konania disponujú žalobcovia, ktorý do vyhlásenia dokazovania za skončené nenavrhl dokazovanie tým spôsobom, aby preukázali skutočnosti, na základe ktorých jednak nadobudli vlastníctvo k uvádzaným huteľným veciam, že sa tieto huteľné veci nachádzali vo faktickej moci žalovaného, ktorý by predmetné huteľné veci mal u seba a odmietol ich žalobcom vydať, že ich zadržiaval protiprávne. Navyše označené huteľné veci boli len pod sebou vymenované, neskôr rozčlenené na vlastníctvo štyroch žalobcov označené sumou škody. Takto označené veci však neboli dostatočne individualizované takým spôsobom, že by bolo možné ich odlíšiť od iných vecí, napríklad pripojením krátkej charakteristiky, označenia na aktuálnej fotografii o ktorú vec sa jedná, kto ich mal mať vo vlastníctve a že táto vec sa na výzvu nevydala, alebo, že sa zadržiava neoprávnenou osobou. Identifikácia jednotlivých vecí bez samotného návrhu žalobcov hoc aj na pojednávaní by bolo zo strany súdu zasahovaním do konania spôsobom, kedy by bola hrubým spôsobom porušená zásada nerovnosti strán sporu. Žalobcovia nemohli čakať, že keď predložia súpis vecí so sumou a v ďalšom balíku neoznačené početné fotografie, potom to už za nich uprace súd, resp. v konaní by takýmto spôsobom už preukázali relevantné skutočnosti pre úspešnosť žaloby.

54. Preto súd procesnú aktivitu žalobcov v spore vyhodnotil, že neunesli dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázali ani jeden z predpokladov vzniku škody, t.j., že škodu spôsobil žalovaný, že im vznikla skutočná škoda a v akej výške, ako aj to, že jej výška zaťažuje žalobcov v pozícii poškodených. Na tomto mieste súd uvádza, že žalobcovia predložili fotky z nehnuteľnosti, ktorá mala byť podľa ich tvrdenia predmetom vypratania, na ktorých sú zachytené osoby pri rôznych spoločenských a rodinných akciách. Na týchto fotkách sa podľa tvrdení žalobcov nachádzajú aj huteľné veci, ktorých náhradu žiadajú, avšak tieto veci nie sú konkretizované tak, aby nemohli byť zameniteľné s inými huteľnými vecami, t.j. napr. názvom, uvedením roku výroby a pod.. Súčasne žalobcovia nepreukázali ani vlastnícke právo k predmetným huteľným veciam a ani to, že tieto veci už nateraz neexistujú, t.j. že došlo k ich strate,

zničeniu alebo poškodeniu, ktoré by zakladalo nárok na náhradu škody. Súčasne žiadnym spôsobom nepreukázali, že za vzniknutú škodu zodpovedá žalovaný.

55. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žalobcovia v konaní svoj nárok nepreukázali, a preto mu neostávalo nič iné len žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

56. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Preto súd žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania vo výške 100,00 %. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).